

dres, at DBU også modtager midler via medlemsskabet af Danmarks Idræts-Forbund.

De Danske Skytteforeninger har også påkaldt sig opmærksomhed. Hertil er kun at sige, at deres særlige kronebeløb pr. medlem har været betydelig større end alle andre forbunds, igen af historiske hensyn og med historiske begrundelser. Der har været en særlig forpligtelse over for skydebaneområdet, men nu er forskellen reduceret noget. Alt i alt har dette lovforslag således fjernet nogle historisk begrundede knaster og løst nogle problemer i fordelingspolitisk sammenhæng.

Kl. 13.35

Så er der et hovedspørgsmål, som har optaget pressen en del på det seneste, nemlig spørgsmålet om liberalisering eller ikkeliberalisering. Det må også optage et parti som Venstre, vil nogle nok finde naturligt, og forslaget er udtryk for, at her har vi i Venstre foretaget et klart valg. Hvis man via et dansk spilleselskab vil finansiere disse almennyttige formål, må man også gennemføre en lovgivning, der sikrer virksomheden, i stedet for at lade udviklingen gå videre, så der kommer en stigende konkurrence fra spilleselskaber, som arbejder under en helt anden lovgivning og ikke er pålagt at skaffe 2,4 mia. kr. til statsafgift og gode, nyttige formål. Derfor er der kun én vej at gå: man skal beskytte det danske spilleselskab, for ellers vil pengene gå andre steder hen.

Så skal jeg til sidst nævne, at nu er løsningen for Færøerne endelig på plads. Det er en entreprenørordning, Færøerne er taget ud af fordelingsnøglen, og dermed er statsafgiften fjernet for Færøernes vedkommende.

Venstre kan støtte forslaget, som det ligger her.

Ole Stavad (S):

Som det vist allerede er fremgået af hr. Leif Mikkelsens ordførertale, er det egentlig forholdsvis beskedne beløb inden for den store, samlede pulje på over 1 mia. kr., der skal flyttes rundt på.

Som også den foregående ordfører fra Socialdemokratiet var inde på, lægger vi vægt på, at der er bred enighed mellem de centrale organisationer, og i den sammenhæng vil jeg gerne deltage i den ros, hr. Leif Mikkelsen gav udtryk for, fordi man har følt et ansvar for, at helheden skal fungere.

Der er i en række høringssvar nogle bemærkninger, som vi gerne vil følge op under udvalgs-

arbejdet, inden forslaget går tilbage til salen til anden og tredje behandling. FMI, altså Motion i dagtimerne, giver udtryk for behovet for en overgangsløsning ud over det, der ligger i lovforslaget. Det tror jeg er rigtigt, og jeg håber, at kulturministeren vil være indstillet på, at der findes en løsning på spørgsmålet. DUF har rejst nogle spørgsmål vedrørende Tipsungdomsnævnet, og også dem vil vi gerne diskutere i det videre forløb.

Så er der diskussionen mellem Danmarks Idræts-Forbund og DBU, Dansk Boldspil-Union. Lad mig sige lidt stilfærdigt, at vi betragter det som en familiefejde, og den slags tror jeg kun bliver værre, hvis det er sådan, at man kommer udefra og blander sig i den. Det er i hvert fald min erfaring, at hvis det er sådan, at man har svære diskussioner i familien, bliver problemerne ikke altid nemmere at løse, hvis det er sådan, at andre synes, de skal blande sig, så det vil jeg afholde mig fra og betragte det som en intern problemdiskussion mellem DBU og Danmarks Idræts-Forbund.

Jeg glæder mig over, at også den nuværende regering nu tager stilling til hovedspørgsmålet, nemlig hvem der skal udbyde spil i Danmark, i hvert fald de store, omfattende spil. I den forbindelse vil jeg godt forsvare skatteministeren – jeg håber ikke, det skader ham – mod de angreb, han har været udsat for i denne sammenhæng. Hvis jeg må tillade mig at sige det her fra Folketingets talerstol, mener jeg, det er noget forvrøvet sludder at knytte det op på, at løsningen afhænger af, om man er liberal, om man er konservativ, eller om man er socialdemokrat.

Jeg mener, det er forkerte etiketter, man sætter på sagen, for det handler om en stillingtagen til det afkast, der kommer ud af, at folk vil spille: hvem skal det afkast tilfalde? Efter Socialdemokratiets opfattelse er det meget, meget afgørende at holde fast i, at det er de brede organisationer, der finansieres på denne måde. Det er idrætten, det er spejderne, det er Kræftens Bekæmpelse, det er en lang række humanitære organisationer, og det er ældreorganisationer. Det er umuligt at nå at nævne dem alle inden for den taletid, vi har her, men de formål vil vi gerne være med til at støtte, og derfor kan jeg sige det lidt enkelt: Hvis man lukkede op og lod private komme ind på markedet, ville de »stjæle« de penge, som de humanitære og folkelige organisationer lever af, og jeg vil gerne sige, at det vil vi ikke være med til.

Kl. 13.40